

Deformar la Història

Des que existeix la humanitat s'ha volgut deixar constància del pas de l'home per l'univers. La concepció de la Història ha anat evolucionant, com la societat en general, amb els seus defectes i les seves virtuts, però malauradament la utilització malintencionada ha portat a bona part dels poders polítics a legitimar l'ordre social vigent en les diverses comunitats. La Història ajuda a donar cohesió social als pobles, integra els individus que formen part d'una col·lectivitat i fins i tot genera passions entre els diversos grups socials. Des de la data fatídica del 1640, la Nació Catalana ha volgut ser eliminada sistemàticament pels castellans que han utilitzat tots els mètodes al seu abast per intentar negar la nostra existència i assimilar-nos per la força de les armes a les seves lleis i costums sense respectar el nostre passat històric de més de 1.200 anys d'existència, encara que alguna eixelebrada política del Partit Popular afirmés en la seva grandiosa ignorància que Espanya (amb Catalunya inclosa) tenia més de 3.000 anys d'història. Em van comentar no fa gaire uns companys de Madrid que a la Facultat d'Història de la Universitat Complutense encara fa classes algun professor que parla als seus alumnes del *glorioso movimiento nacional*. És una mostra més d'aberració i d'irracionalitat que en una veritable democràcia no tindria raó de ser. Tota la parafernàlia franquista i feixista que encara cohabita en la fundació FAES intoxica intencionadament la població espanyola davant la passivitat i impunitat consentides de les autoritats acadèmiques i judicials de l'estat. No és admissible històricament que alguns encara parlin d'exèrcit nacional i de rojos, quan la realitat és que uns militars rebels van traïr la seva lleialtat i es van insurreccionar contra la II República legítimament constituïda. Això no és una opinió, és un fet i s'ha d'explicar tal i com va ser aquí a Catalunya com a Mérida.

La tasca de l'historiador és complexa no tan sols a l'hora d'utilitzar les metodologies més adequades sinó per contextualitzar adequadament els fets sobre els quals escriu i diferenciar-los dels interessos perturbadors que es trobarà en el seu camí, sobretot de caràcter polític que, si a més a més, vénen d'un poder colonitzador no tenen òbviament cap credibilitat. L'historiador d'avui ha de fer un pas més i ser també una consciència crítica de la societat a la qual pertany i saber connectar amb els anhels reals de les persones del nostre entorn.